

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. september 2025
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Ted Rosenbaum
Sagsnr.: 2025-04577
Dok.: 3702664

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 903 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 903 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. april 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Justitsministeriet skal anmode om, at det vedlagte bilag behandles **fortroligt**, da bilaget indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold.

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 903 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor den pågældende person, jf. REU alm. del – bilag 195 (fortroligt), af kriminalforsorgen er blevet vejledt i muligheder, der ikke eksisterer for ham, f.eks. fodlænke, afson efter straffuldbyrdelseslovens § 78 eller benådning som en løsning på helbredsproblemer, og hvordan man vil tage højde for hans lægelige problemer i forbindelse med afsoning, herunder hvordan man vil sikre ham fortsat cannabisbehandlingen i fængslet? Vil ministeren ligeledes redegøre for, hvorfor man som minimum ikke har stillet en fodlænke til rådighed for den pågældende?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. For så vidt angår spørgsmålet om vejledning kan Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyse, at når kriminalforsorgen har modtaget meddelelse om, at en person skal udstå fængselsstraf, sendes der et brev til den pågældende om muligheden for at afsone straffen på bopælen med fodlænke, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 a, stk. 1-3, hvis betingelserne for at kunne ansøge herom er opfyldt, jf. § 3 i bekendtgørelse om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Den dømte kan herudover i visse situationer afsone sin straf ved anbringelse i institution mv. uden for fængsel efter reglerne i straffuldbyrdelseslovens § 78, når den dømte f.eks. har behov for særlig behandling eller pleje, som i væsentlig grad kan tilgodeses i den pågældende institution mv. En sådan anbringelse forudsætter, at den dømte samtykker heri, medmindre der foreligger særlige grunde, jf. § 2 i bekendtgørelse om anbringelse af dømte i institutioner m.v. uden for fængsel eller arresthus.

Direktoratet kan endvidere oplyse, at der i forbindelse med indkaldelse til afsoning altid vejledes skriftligt om muligheden for at søge om benådning. Benådning sker kun i helt ekstraordinære tilfælde og vil ofte være helbredsmæssigt betinget. Afgørende i vurderingen er, at afsoningen skønnes at ville medføre en væsentlig risiko for alvorlig helbredsforringelse.

Ved væsentlig risiko for alvorlig helbredsforringelse forstås, at den dømte lider af en alvorlig fysisk eller psykisk sygdom eller

en livstruende sygdom, som medfører, at den dømte ikke kan afsone sin fængselsstraf hverken i et fængsel, på hospital eller behandlingssted efter reglerne i straffuldbyrðelseslovens § 78 eller i fodlænke, og at en afsoning af den idømte fængselsstraf vil forværre den dømtes sygdom. Alle afsoningsmuligheder skal således som udgangspunkt være udtømt, før der kan ske benådning.

Afgørelse af, om der skal søges benådning af helbredsmæssige grunde, træffes på grundlag af en individuel vurdering på baggrund af den indkomne lægelige dokumentation, som oftest en speciallægeerklæring. Det er kriminalforsorgens Konsulent i Almenlægelige og Hygiejniske Spørgsmål eller kriminalforsorgens Psykiatriske Konsulent, der foretager ovenstående vurdering.

2. For så vidt angår spørgsmålet om behandling med cannabis under afsoning kan direktoratet oplyse, at indsatte efter straffuldbyrðelseslovens § 45, stk. 1, har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand. Bestemmelsen bygger på det hovedsynspunkt, at indsatte i sundhedsmæssig henseende så vidt muligt skal sidestilles med befolkningen i almindelighed. Efter sundhedsbekendtgørelsens § 2 behandles de indsatte som udgangspunkt af en læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet. Hvis lægen finder det nødvendigt, skal de indsatte behandles af en speciallæge eller søges indlagt på hospital.

Læger er efter § 17 i autorisationsloven forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af deres virksomhed. Det betyder, at de læger, som er tilknyttet kriminalforsorgen, i forbindelse med lægemiddelordination til indsatte er ansvarlige for at foretage en konkret vurdering af indikation, kontraindikationer og risiko for bivirkninger samt tage stilling til mulige interaktioner med øvrige lægemidler, som den pågældende indsatte anvender.

Kriminalforsorgens sundhedsenheder ordinerer i udgangspunktet ikke medicinsk cannabis til indsatte i fængsler og arresthuse, idet medicinsk cannabis ikke er et godkendt lægemiddel. Efter en konkret vurdering kan der i ganske særlige tilfælde afviges fra dette udgangspunkt. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor en indsat inden påbegyndelse af afsoning er i behandling med medicinsk cannabis ordineret af en speciallæge for tilstande mv., som Lægemiddelstyrelsen har godkendt produktet til. Kriminalforsorgen skal i den forbindelse henvise til Lægemiddelstyrelsens vejledning nr. 9548 af 24. juni 2024 om lægers behandling af patienter med medicinsk cannabis omfattet af forsøgsordningen.

3. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorfor man ikke har stillet en fodlænke til rådighed for den pågældende, henvises til vedlagte fortrolige bilag.”